

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Serghei Mocanu împotriva Inspectoratului General al Poliției
(repararea prejudiciului material și moral)

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-303/26

PIGD Nr. 2-23187442-01-2ra-07042026)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. C. Panfil)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, R. Pascari, C. Roșca)

2 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 decembrie 2023, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea neîntemeiată la răspundere contravențională.

2. Reclamantul a indicat că, la 21 iunie 2022, agentul constator Victor Calancea din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. *****, pentru pretinsa comitere a contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional. Prin decizia agentului constator, acestuia i-a fost aplicată amendă în mărime de 750 lei și 3 puncte de penalizare.

3. Serghei Mocanu a susținut că nu a comis fapta imputată. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 ianuarie 2023 a fost anulată decizia agentului constator din 21 iunie 2022 și procesul-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional din motivul inexistenței faptei contravenționale.

4. Invocând prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, Serghei Mocanu a solicitat încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a sumei de 19 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10,95 lei cu titlu de prejudiciu material.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 2 iulie 2024, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Serghei Mocanu suma de 10,95 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 1 500 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 5 iulie 2024, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 2 iulie 2024, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

7. La 15 iulie 2024, Serghei Mocanu a declarat apel împotriva aceleiași hotărâri, solicitând modificarea acesteia în partea prejudiciului moral și majorarea despăgubirii până la suma de 15 000 lei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia Curții de Apel Centru din 18 noiembrie 2025, apelurile declarate de Serghei Mocanu și Inspectoratul General al Poliției au fost respinse, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 2 iulie 2024.

9. Instanța de apel a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 ianuarie 2023 a fost anulată decizia agentului constatatator din 21 iunie 2022, cu încetarea procesului contravențional din motivul inexistenței faptei contravenționale.

10. Curtea de Apel a apreciat că o asemenea hotărâre produce efecte de reabilitare, întrucât confirmă caracterul neîntemeiat al tragerii persoanei la răspundere contravențională.

11. Instanța de apel a reținut că, potrivit Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, prejudiciul cauzat prin acțiuni ilicite în cadrul procedurilor contravenționale este reparabil, iar art. 13 alin. (1) din aceeași lege stabilește că prejudiciul cauzat prin aplicarea ilicită a amenzii contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către organul care a aplicat sancțiunea.

12. Din acest motiv, instanța de apel a respins argumentul Inspectoratului General al Poliției privind lipsa calității sale procesuale pasive.

13. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a considerat că tragerea neîntemeiată la răspundere contravențională afectează drepturile nepatrimoniale ale persoanei, iar anularea sancțiunii pentru inexistența faptei contravenționale permite constatarea existenței unui prejudiciu moral în raport cu circumstanțele cauzei.

14. Instanța de apel a considerat suma de 1 500 lei stabilită de prima instanță drept rezonabilă și proporțională și a respins atât criticile Inspectoratului General al Poliției privind lipsa prejudiciului, cât și solicitarea lui Serghei Mocanu de majorare a despăgubirii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 7 aprilie 2026, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 18 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 2 iulie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

16. Recurentul a susținut că instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele, iar interpretarea legii din decizia contestată ar fi contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

17. Inspectoratul General al Poliției a invocat că în cauză nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 3 și 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998. Cazurile în care apare dreptul la repararea prejudiciului sunt prevăzute limitativ de lege, iar situația lui Serghei Mocanu nu se încadrează în acestea.

18. Recurentul a susținut că simpla anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional nu sunt suficiente pentru angajarea răspunderii patrimoniale și nu confirmă, prin ele însele, existența unei acțiuni ilicite a agentului constatat.

19. Totodată, recurentul a criticat acordarea prejudiciului moral, susținând că reclamantul nu a prezentat probe care să confirme existența unor suferințe reale, certe și actuale și că instanțele au prezumat existența prejudiciului fără o bază probatorie suficientă.

20. De asemenea, Inspectoratul General al Poliției a invocat lipsa legăturii de cauzalitate dintre acțiunile autorității și prejudiciul pretins și a susținut că instanțele au interpretat extensiv dispozițiile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

22. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

23. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

[...]

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

24. Articolul 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

[...]

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

25. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia integrală a Curții de Apel Centru din 18 noiembrie 2025 a fost comunicată Inspectoratului General al Poliției la 30 martie 2026 (f.d. 118), iar recursul a fost declarat la 7 aprilie 2026. În aceste condiții, recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 (încheierile nr. [2ra-301/24](#), § 28 [2ra-278/25](#), § 22, [2ra-813/25](#), § 25).

28. Din conținutul recursului rezultă că Inspectoratul General al Poliției invocă, în esență, temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea dată Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 ar fi contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și că decizia instanței de apel s-ar baza pe o apreciere arbitrară a probelor.

29. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată constată că recurentul se limitează la afirmația că decizia contestată ar fi contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, fără a indica o hotărâre concretă care ar conține o interpretare diferită a problemei de drept deduse judecării.

30. Criticile privind art. 3 și 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 exprimă, în realitate, dezacordul recurentului cu modul în care instanța de apel a aplicat normele de drept circumstanțelor cauzei. Instanța de apel a examinat aceste argumente și a reținut că anularea sancțiunii contravenționale, cu încetarea procesului din motivul inexistenței faptei contravenționale, justifică repararea prejudiciului, iar potrivit art. 13 alin. (1) din aceeași lege, prejudiciul cauzat prin aplicarea ilicită a amenzii contravenționale se repară de organul care a aplicat sancțiunea.

31. Această abordare corespunde practicii recente a Curții Supreme de Justiție, inclusiv în cauzele nr. [2ra-467/25](#), nr. [2ra-751/25](#) și nr. [2ra-762/25](#), în care au fost declarate inadmisibile recursuri întemeiate pe critici similare privind aplicarea Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 în cazul anulării sancțiunilor contravenționale.

32. Referitor la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată constată că recurentul nu demonstrează că

decizia instanței de apel este arbitrară sau că se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

33. Instanța de apel și-a motivat soluția prin raportare la hotărârea definitivă pronunțată în cauza contravențională, la efectele anulării sancțiunii, precum și la circumstanțele relevante pentru stabilirea prejudiciului moral și a cuantumului acestuia. Faptul că recurentul apreciază diferit aceste circumstanțe nu justifică intervenția instanței de recurs.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

35. Potrivit art. 442 alin. (2) CPC, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor (încheierile nr. [2ra-283/24](#), §31, [2ra-578/24](#), §45).

36. Prin urmare, argumentele recursului nu relevă o problemă de legalitate care să se încadreze în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ci exprimă dezacordul Inspectoratului General al Poliției cu soluția pronunțată de instanța de apel.

37. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

38. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat